

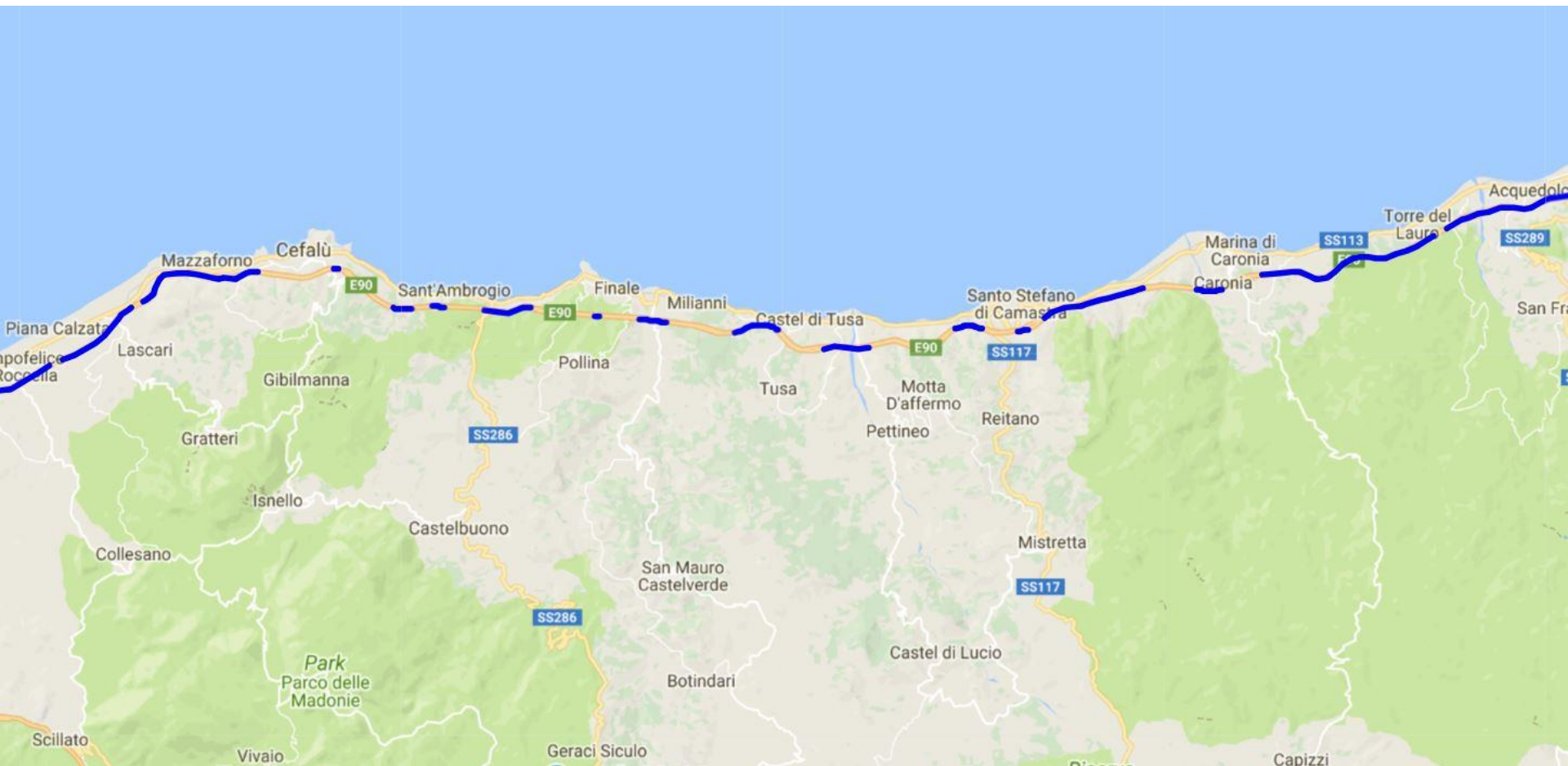
POT DOMOV

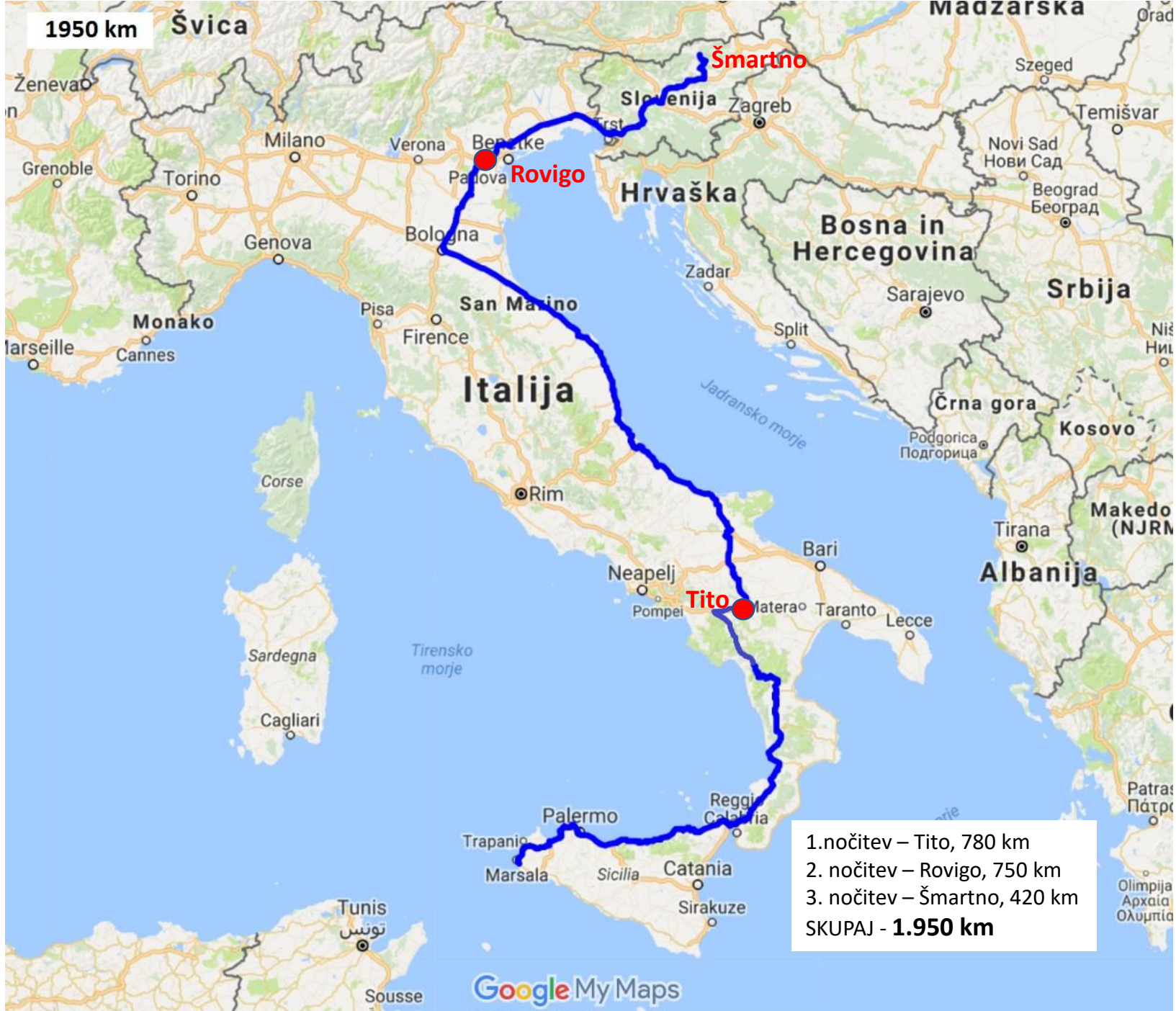
Marsala, Sicilija – Šmartno, Slovenija

4. do 6. maj 2018
(petek, sobota, nedelja)
2 dni in pol,
prevoženih 1950 km)

Lilijana in Matjaž Pelc

Te prekinjene črte niso napaka v poti, ampak tuneli na avtocesti po Siciliji od Palermo proti trajektni luki v Messini. Pa na sliki niso vsi tuneli.

Pot proti domu sva začela v petek ob 8. uri. Štartala sva v dežju, ki naju je spremljal do Palerma, zato do tja ni fotografij. Dež je ponehal, nebo se je zjasnilo, vožnja je kar naenkrat prijetnejša.

Ura je pol enajst in kljub soncu sva še obdržala dežjake. Veter je hladen, dežjaki ga ne prepuščajo in potrebujeva še nekaj časa, da se pregrejeva.

Tudi na Siciliji na avtocestah kar naprej nekaj delajo in se vozimo po enem pasu.

Pogled na morje. Na severni strani Sicilije je Tirensko morje. Hja, v tega pa nisem namakala svojih tačk.

V živo je zeleni pas morja še bolj zelen – čudovite smaragdne barve.

Jasno nebo. Naj ostane tako vse dni do doma.

Eden izmed mnogih tunelov. Ne bi se utegnila zmočiti, če bi zdaj deževalo. Komaj sva pripeljala iz enega, se je začel že naslednji.

Naj se malo vidi svinjarija na njihovih počivališčih. Koš sicer je, a je poln do vrha in še čez.

Že zaradi tunelov nimaš razgleda, ko prideš pa na svetlo, te pa ogradijo. Tako da nič kaj prida ne vidiš. Za vožnjo po tej AC sva plačala 10,10 €.

Ob enih nama uspe prispeti v Messino, zdaj pa morava najti še trajektno lukso.

Messina

Površina: 211 km², nad. višina: 3 m,
število prebivalcev pribl. 241.300 (leta 2011).

Kam pa zdaj? Porto je na levi in desni strani. Zavijeva na desno, ker je tam luka za trajekt firme Bluferry, s katero sva se pripeljala na Sicilijo.

Vau, kakšna križarka.

Prispeva do trajekta. Ker nisva imela karte, naju pošljejo 3 km nazaj po karto. Pa kaj ste nori, tu stoji trajekt, pa nimate blagajne za nakup karte. Gužva skozi mesto pa taka, da se ti utrga. Pa še vroče je.

Sva kupila karto (tokrat je bila 14 €, druga firma). A zdaj sva ostala kar tukaj, pa nisva nora, da se bova še enkrat gužvala skozi mesto.

Tale bela pikica na morju je najin trajekt.

Pa sva vkrcana. Ta trajekt ima najmanj tri nadstropja. Najin motor je parkiran v spodnji etaži.

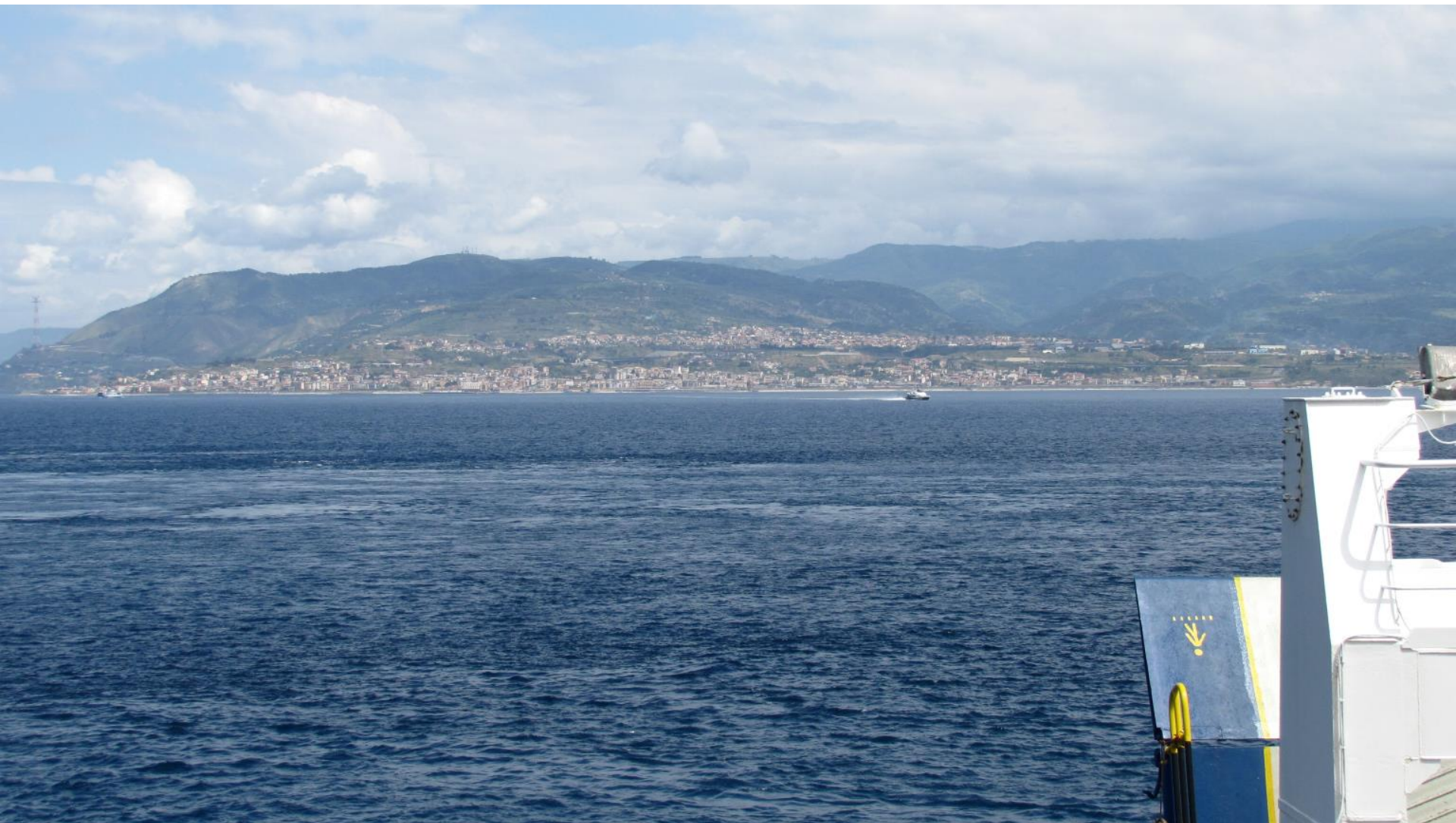
Tukaj pa ne bi živila. Kot mravljice v mravljišču, gneča nepopisna. Pa še stavbe so tako nagnane, da te kar duši. Zanimivo za pogledat, nikakor pa ne za živet.

Pogled na celino. Kraj, v katerem pristanemo (in iz katerega sva priplula na Sicilijo), se imenuje Villa San Giovanni.

Par minut čez dve štartamo. Tokrat je vožnja trajala le 10 minut, ker je tudi trajekt plul po krajši poti.

Ciao Sicilia (čao sičilija)

Hihihi, jaz se tudi peljem.

Grozno dolga kolona vozil, ki čaka na vkrcanje na trajekt za Sicilijo. Zdaj ugotavljava, da sva imela veliko srečo, da sva za odhod na Sicilijo izbrala levo pot za trajekt, saj tam ni bilo nobene kolone. In tudi danes je ni bilo. Ni mi jasno, zakaj potem vsi rinejo na tole stran, pa še dražji so.

Villa San Giovanni

Površina: 12 km² (ni pomota), nad. višina: 15 m,
število prebivalcev pribl. 13.770 (leta 2016).

Še zadnji pogled na Sicilijo.

Sreča je na strani pogumnih. Mogoče pa bom tokratni sendvič preživela brez trebušnih težav 😊

Počivališče zanikrno ...

je pa razgled božanski.

Preko Bookinga sva rezervirala spanje v kraju Tito.

La Piana hotel, Contrada Serra, 85050 Tito, Italija

Ob hotelu je restavracija in sva šla jest. Končno natakar, ki zna angleško, izredno prijazen in zgovoren. Naju je prepričal, da sva podlegla italijanskim navadam. To je predjed: krompirček pred pico in pasta pred glavno jedjo.

To je moja glavna jed:
piščanec z zelenjavo.

In Matjaževa pica.
Seveda sva pustila skoraj polovico vsega.

Po zajtrku okrog devetih se odpraviva na pot. Termometer kaže 14 stopinj, oblečeva zgornji del dežjakov, da nama bo bolj toplo, pa še za vsak slučaj, če bi deževalo.

Zemlja črna kot noč in vetrnice, vetrnice.

Griči in spet vetrnice.

Ne moreš verjet, koliko vetrnic.

Na poti od Tita do Foggie sva videla ogromno ogromno vetrnic. Koliko vetra mora biti na teh pobočjih! K sreči ga danes ni bilo.

Zdaj pa je konec brezplačnih voženj po avtocesti. Po južnem delu Italije nikjer ne plačaš cestnine. Od tu naprej pa do meje sva za AC zdajala skoraj 50 € in to brez računov. To ni Slovenija.

Počivališče z razgledom na

Jadransko morje. No, v tem sem imela pa že kaj več kot le tačke.

Vauuu! Klopca ob poti in to celo s streho. Bi pa potrebovala koso, da bi si naredila pot do nje.

Razgled imava pa lep.

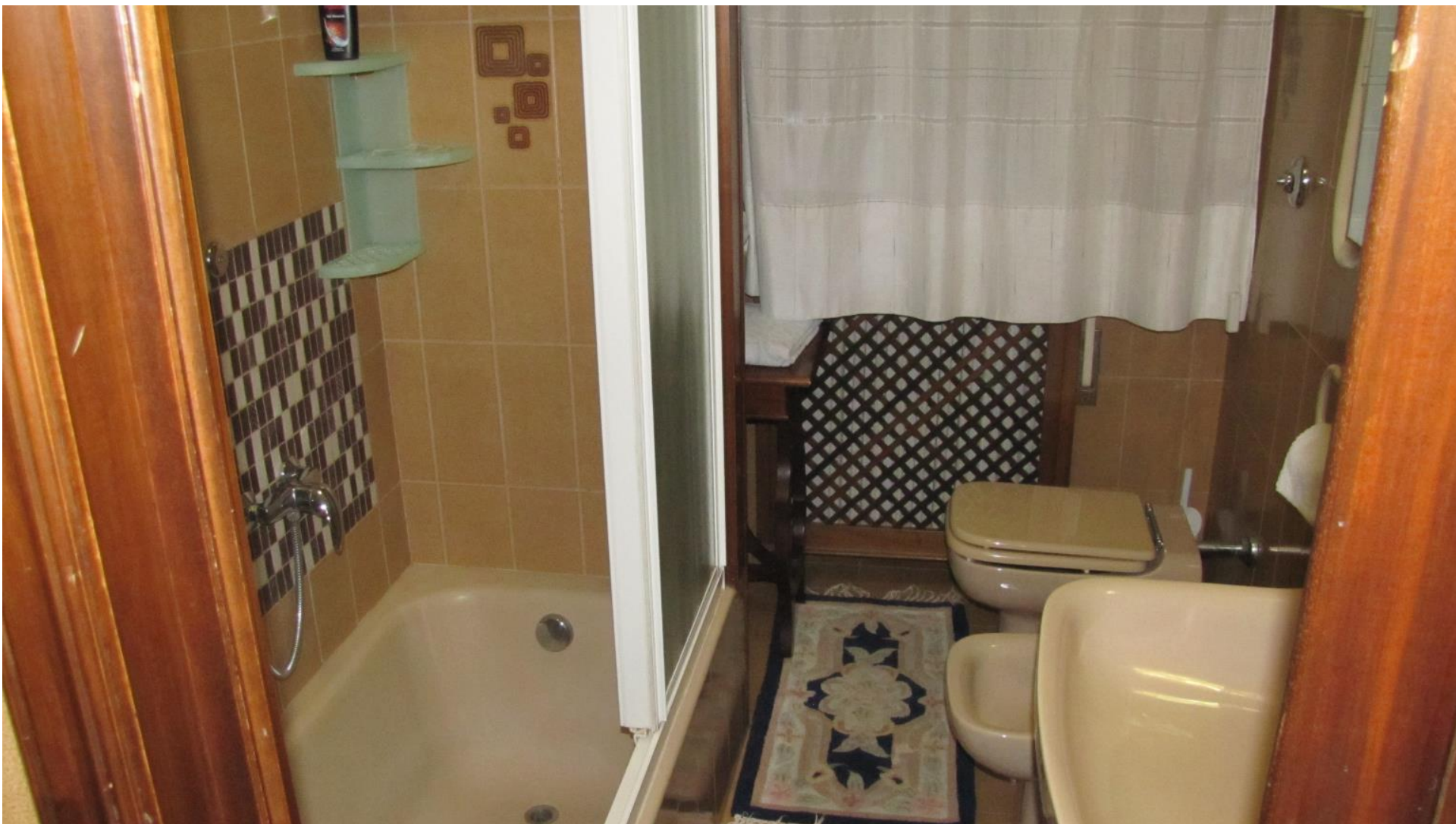
Ploščo mize je pa nekdo ukradel.

Sva pa lahko zagozdila pršut, da ga slučajno ne bo odneslo. Ne bi bilo prvič, hahaha.

Prenočišče si poiščeva malo pred Benetkami. Benetke so dražje, pa še sobota je danes in v manjšem kraju bo verjetno več prostih sob ter nižje cene. Tokrat sva šla kar vprašat za sobo, četudi jo imajo na Bookingu. Cena je bila 55 € z zajtrkom, par € nižja kot na Bookingu. Sacco Bed&Breakfast, 6 Via dei Cappuccini, 45100 Rovigo

Ob prihodu sva dobila dve plastenki vode. Zjutraj ob zajtrku pa še dve.
Da bo jasno, kaj dobiš za zajtrk v Italiji – brioš (bolj pecivo kot kruh) in kavo – malo in močno, da te kap. Zato sva večinoma pila cappuccino.

Ob prijavi v B&B sva dobila zemljevid mestnih znamenitosti in ker je bila noč še mlada, sva se odpravila na potep po mestu.

Rovigo

Površina: 109 km², nad. višina: 7 m,

število prebivalcev pribl. 52.200 (leta 2014) ali komaj 5 na km².

Malo počitka se prileže in čeprav je klop kamnita, je še prijetno topla.

Na osrednjem trgu je bilo ogromno ljudi, na vsakem vogalu se je slišala živa glasba, restavracije polne do zadnjega kotička, v fast picerijah pa kolone, kot da pice delijo zastonj. Očitno je danes noč za fešto.

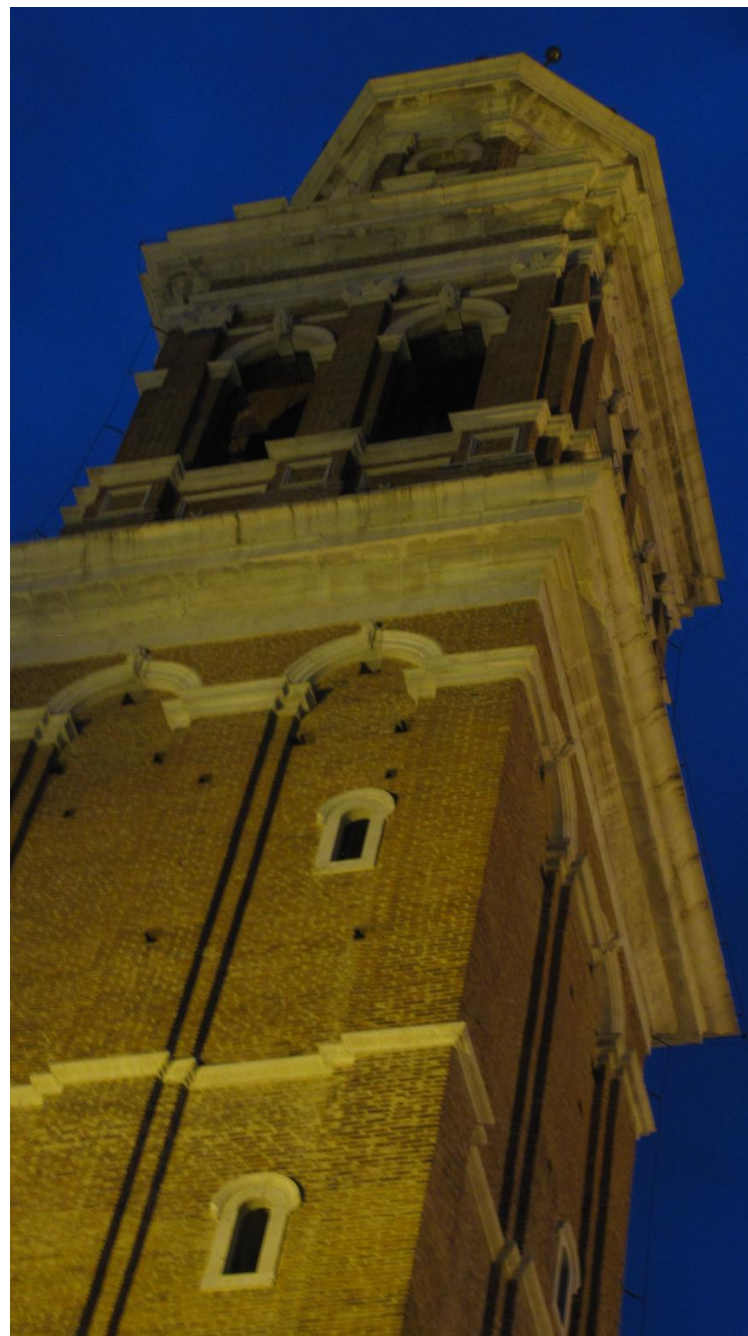

Rotonda ali Madonna del Soccorso – gradili so jo od 1594 do 1606. Žal je na delih, kjer je med stebri večji razmak, podprta s podporniki, ker preklade dobivajo razpoke.

Stolp stoji sam, nekaj metrov stran od rotonde.

Počasi bo treba zaključiti pohajkovanje po mestu, da ne bova šla lačna v posteljo. Picerije so odprte le do desetih.

V vitrini imajo štirioglate že pripravljene pice, si izbereš, katero bi in koliko bi je imel. Izbrane kose ti stehtajo in dajo v pečico. Dobiš sveže pečeno in razrezano na koščke.

Postreženo na poveščenem papirju in mini paleti. Testo je sicer debelo, a tako hrustljivo in puhasto, da se kar stopi v ustih. Njam njam.

V B&B imajo razstavljene čevlje in kopita.

Nedelja: po zajtrku ob osmih kreneva na pot. Jeee, danes bova spala doma.

Lepa pokrajina in čudovite zgradbe počasi izginjajo

in začnejo se pojavljati industrijske cone.

Tu in tam pogled nanje prekrije cvetoče grmovje ob cesti.

Ko sva se peljala tu mimo, nisem imela pojma, kaj to sploh je. Doma mi je striček Google povedal, da je to pivovarna.

Malo počitka, potem pa spet na pot.

SLOOVEEEENIIIIIIJAAAAA od kod lepote tvoje? Pozdravljamo te iz srca in srečni tu smo doma.

Jož, samo ena črtica bencina je še.

Vau, kako poceni bencin. Že dolgo nisem videla trojke za decimalno vejico. V Italiji je bil najcenejši bencin 1,54 €. A za tako ceno moraš imeti vražjo srečo. Večinoma se cene gibljejo od 1,62 do 1,80 €. Se pa najde na AC tudi dražji.

Nanos

Pogled na Kamniške, čeprav zaviti v oblake.

Pa se je končala vožnja po AC in vsi smo zavili na izhod za Brezovico.

Tesla pred nama. Ne ne, nikogar ne žaliva, to je firma avta.

Postanek v senci, naj gre kolona naprej.

Pa je ni in ni konec. A se vsaj premikamo in to s skoraj dovoljeno hitrostjo za to cesto. Na trenutke sicer močno upočasnimo, a na srečo ne stojimo.

A greva na krofe? Ni šans. Danes so očitno vsi šli na krof.

Vransko

Savinjska dolina in hmelj.

Cvetoči kostanj v Šempetru.

Še malo pa bo števec pokazal 5.000 km.

Šaleški grad – Šalek, Velenje

Huda luknja

PUNIKS
AVTOPLUNSKI SISTEM

0 0 2 0
STVAR SVETLOSTI IN SILE

Mislinja

Mislinjska Dobrava in pogled na Uršljo goro

Turiška vas

Marovškov kozolec, ki je spomenik lokalnega pomena. Kozolec je enkraten primer, posebej med ostalimi, saj je eden redkih ohranjenih na svetu s tlorisom v obliki enokrakega križa. Menda naj bi na svetu obstajali samo trije takšni kozolci.

Pogled na Šmartno. Več o kraju lahko prebereš na https://sl.wikipedia.org/wiki/%C5%A0martno_pri_Slovenj_Gradcu
Zapis o Šmartnu je moje in Lejino delo.

Šmartno pri Slovenj Gradcu

Površina: 5,86 km², nad. višina: 440 m,
število prebivalcev 1226 (leta 2017).

Najino gnezdo, ki bo na jesen dobilo novo preobleko.

Samo 10 dni naju ni bilo doma, pa so zgradili pločnik ...

in vse cveti.

V nedeljo, 6. maja 2018, sva ob 15. uri srečno prispela domov.

Home sweet home.

Statistika

Celotno potovanje 5.043 km, od tega okrog 1.500 km samo po Siciliji.

Strošek potovanja

pribl. 900 € za spanje, hrano, vstopnine, spominke, cestnine,

bencin 500 €.

Nauk potovanja:

Linexa v popotni torbi ni nikoli preveč, hahahaha.

Se beremo poleti ...